

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Kateřinou Mrázovou, Ph.D., v právní věci

žalobce: **Z. Š.**
bytem X.

proti

žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**
sídlem Žerotínovo náměstí 449/3, 601 82 Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 2. 2017, č. j. JMK 21125/2017, sp. zn. S-JMK 158998/2016/ODOS/Ib,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění

I. Vymezení věci

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení shora specifikovaného rozhodnutí žalovaného, jímž žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil prvostupňové rozhodnutí

Městského úřadu Boskovice, odbor dopravy ze dne 12. 9. 2016, č. j. DOP/DP-59/2016 (dále též „prvostupňové rozhodnutí“).

2. Prvostupňovým rozhodnutím byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), za který mu byla uložena pokuta ve výši 1 500 Kč [dle § 125c odst. 5 písm. g) zákona o silničním provozu] a současně povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč.
3. Přestupku se měl žalobce dopustit tím, že dne 22. 2. 2016 v době kolem 15:40 hod. v obci Skalice nad Svitavou, okres Blansko (u budovy společnosti Bambas elektroodpady s.r.o., dále též jako „Bambas“), jako řidič vozidla tovární značky Š. F., RZ: X. (CZ), nerespektoval dopravní značku B1 „Zákaz vjezdu všech vozidel v obou směrech“ s dodatkovou tabulkou „Mimo vozidla bus a vozidla stavby“, a to tím, že vjel neoprávněně do působnosti této zákazové dopravní značky, čímž porušil § 4 písm. c) zákona o silničním provozu a spáchal výše uvedený přestupek.

II. Shrnutí žalobní argumentace

4. Ve včas podané žalobě žalobce požadoval zrušit především prvostupňové správní rozhodnutí Městského úřadu Boskovice tak, aby proběhlo řádné prověření události a přiměřené dokazování s tím, že nebudou ignorovány návrhy žalobce na dokazování (poznámka soudu: důkazní návrhy žalobce neupřesnil).
5. Žalobce s vozidlem vyjížděl dne 22. 2. 2016 z objektu firmy Bambas, jenž se nacházela v té době v ohraničeném úseku zákazem vjezdu, přičemž výjezd z objektu byl za zákazovou značkou.
6. Policie ČR tvrdila, že žalobce minul dopravní značku zákaz vjezdu, avšak žalobce se domnívá, že vyjel ze jmenovaného objektu. Přitom Policie ČR nepředložila na podporu svých tvrzení jediný důkaz, ačkoliv žalobce svůj výjezd z objektu avizoval ihned během policejní kontroly. „Aktéři“ vystoupili ze zaparkovaného vozidla až v okamžiku, kdy žalobce je mýjel a slyšeli jeho vozidlo. Nereagovali ani na výzvu žalobce, aby se v uvedené firmě přesvědčili o tom, odkud žalobce vyjel. Nedotázali se na to ani přítomných dělníků na stavbě. Výpověď policistů jako svědecká výpověď je vyloučena. Žalovaný vycházel vstříc prvostupňovému správnímu orgánu, a to v situaci, kdy žalobce žádal o doplnění dokazování, přitom ve spise se žádné dokazování nenachází. Záznam z provedené policejní kontroly nic nevypovídal o spáchání či nespáchání přestupku žalobcem.
7. Žalobce požadoval zrušit prvostupňové správní rozhodnutí především z toho důvodu, aby došlo k řádnému zjištění skutečného stavu věci a řádnému vypořádání relevantní žalobcovy obhajoby, že kolem instalované značky zákaz vjezdu neprojel. Podle žalobce je motiv zasahujících policistů zřejmý, když svojí výpovědí maskují svůj nedbalý výkon služby, protože místo provádění hlídkové služby byli schovaní ve vozidle.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

8. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě uvedl, že s podanou žalobou nesouhlasí, a že napadené rozhodnutí považuje za správné a odůvodněné. Žalovaný i prvostupňový správní orgán postupovali v souladu s platnou právní úpravou.
9. Žalovaný dále zopakoval doslovnou citaci z napadeného rozhodnutí, kterou chtěl vyvrátit důvodnost uplatněných žalobních námitek. Poukázal na oznámení přestupku a úřední záznam, které obsahují jednání žalobce, a dále na svědectví policistů, která jsou dostatečně průkazná ve vztahu ke spáchanému přestupku. Porušení dopravní značky je objektivně vnímatelné lidským okem, pročez tvrzení policistů o vyjetí žalobce vozidlem do zakázaného prostoru může být věrohodným důkazem. Výpovědi policistů se v zásadních okolnostech spáchaného přestupku nerozházely a korespondovaly i se zbylými podklady. Zasahující policista podával výpověď jako osoba úřední, bez jakéhokoli vztahu k žalobci. Hodnocení provedených důkazů bylo provedeno objektivně a věcně správně, skutkový stav byl zjištěn bez důvodných pochybností, pročez by bylo nadbytečné provádět další dokazování. Spáchání přestupku žalobcem bylo spolehlivě prokázáno. Žalovaný se plně ztotožnil s myšlenkovým procesem nastíněným prvostupňovým správním orgánem.
10. S ohledem na výše uvedené žalovaný soudu navrhl, aby žalobu zamítl jako nedůvodnou.

IV. Jednání před krajským soudem

11. Vzhledem k požadavku žalobce na nařízení jednání soud nařídil k projednání věci ústní jednání na den 25. 9. 2020 (žalovaný předem souhlasil s rozhodnutím věci bez jednání). Žalobce se však k jednání bez omluvy nedostavil, ačkoliv k němu byl řádně a včas předvolán. Vzhledem k neúčasti žalobce na tomto jednání, omluvil svoji účast krátce před zahájením jednání také zástupce žalovaného, přičemž souhlasil s projednáním a rozhodnutím věci v jeho nepřítomnosti. Soud tedy projednal věc v nepřítomnosti účastníků řízení. V průběhu jednání soud stručně zrekapituloval dosavadní průběh soudního řízení a rovněž průběh správního řízení (na podkladě spisů). Žalobce v žalobě sice namítal nedostatečná skutková zjištění a potřebu doplnění dokazování, avšak tyto své námitky blíže neupřesnil a žádné důkazy k jejich provedení nenavrhoval ani nepředkládal. Dokazování listinami a rozhodnutími založenými ve správním spise soud neprováděl, neboť jejich obsah je účastníkům řízení dostatečně znám a současně podle recentní judikatury správních soudů se důkaz správním spisem neprovádí. Důkazní návrhy nebyly činěny ani ze strany žalovaného, pročez soud neprováděl další dokazování a na podkladě návrhů účastníků řízení, jak má soud ve věci rozhodnout, přikročil k vyhlášení rozhodnutí ve věci samé.

V. Posouzení věci krajským soudem

12. Soud přezkoumal v mezích žalobních bodů napadené rozhodnutí žalovaného, jakož i předcházející rozhodnutí prvostupňového správního orgánu, včetně řízení předcházejících jejich vydání, a shledal, že žaloba není důvodná.

13. Krajský soud nejprve ověřil skutkové závěry ze správního spisu. Zjistil, že skutkové závěry odpovídají základnímu skutkovému ději uvedenému v čl. I. tohoto rozsudku (v souvislosti s citací výrokové části prvostupňového rozhodnutí), na který pro stručnost odkazuje.
14. Žalobce v žalobě uplatnil jen velmi obecné a nekonkrétní námitky. Namítal nedostatečná či nesprávná skutková zjištění a nedostatečné dokazování (dokonce uvedl, že ve správním spise „se nenachází žádné dokazování“, a že byly ignorovány jeho návrhy na dokazování), avšak neupřesnil, v jakém směru jsou skutková zjištění nedostatečná, popř. nesprávná a v jakém směru by mělo být doplněno dokazování. Sám žalobce ani žádné návrhy na doplnění dokazování neuplatnil. Není tak pravdivé tvrzení, že jsou jeho návrhy na dokazování ignorovány. Naopak ze správního spisu vyplývá, že dokazování proběhlo řádně, na podkladě důkazů, které byly získány v souladu s právními předpisy (oznámení přestupku, úřední záznam, výpovědi policistů). Také hodnocení provedených důkazů proběhlo objektivně a věcně správně. Byl tak zjištěn skutkový stav bez důvodných pochybností a spáchání přestupku žalobcem lze považovat za spolehlivě prokázané. Naopak za ničím nepodložené lze označit žalobní tvrzení žalobce v tom, že žalovaný jde „na ruku“ prvostupňovému správnímu orgánu, protože pokud žalobce žádal o doplnění dokazování, pak toto provedeno nebylo, neboť ve spise se nenachází.
15. Žalobce dále tvrdil, že se svým vozidlem vyjel z objektu firmy Bambas, pročez neporušil dopravní značku ZÁKAZ VJEZDU. Pokud to policisté tvrdí, pak pro to podle něj nepředložili jediný důkaz. Svůj výjezd z tohoto objektu žalobce avizoval ihned během policejní kontroly. Policisté však okolnosti neprověřili ve firmě Bambas a nezeptali se ani přítomných dělníků na stavbě. Svědecká výpověď policistů je vyloučena a plánec z provedené kontroly o ničem nevypovídá. Policisté byli motivováni ke své výpovědi jen proto, aby zamaskovali nedbalý výkon služby, protože seděli pouze v automobilu. Žalobce proto setrval na tom, že kolem dopravní značky ZÁKAZ VJEZDU neprojel.
16. K výše uvedenému je třeba především poukázat na to, že žalobce ničím neprokázal, že kolem instalované dopravní značky ZÁKAZ VJEZDU neprojel, jak tvrdil. Pokud chtěl vyvrátit tvrzení zasahujících policistů o tom, že porušil dopravní značku ZÁKAZ VJEZDU, měl nabídnout svoji věrohodnou verzi skutkového děje a tuto také konkrétními důkazy prokázat. Žalobce sice odmítal tvrzení policistů, ale naproti tomu nenabídl jinou věrohodnou verzi příběhu a neoznačil ani důkazy, které by mohly tvrzení policistů vyvrátit. Není pravdou, že proti žalobci nesvědčí žádný důkaz. Je tomu právě naopak, když žalobce pro svoji argumentaci nepředložil žádný důkaz. Není tak zřejmé, na čem žalobce zakládá své tvrzení, že okolo zákazové dopravní značky vůbec neprojel. Toto tvrzení žalobce ničím neprokázal (žádný důkaz nedoložil), přitom službu konající policisté ho tam přistihli. Vedle pořízené fotodokumentace a záznamu přestupku, bylo porušení zákazové značky žalobcem prokázáno především svědeckými výpověďmi obou zasahujících policistů. Naproti tomu účelové tvrzení žalobce, že motivem policistů k jeho zastavení bylo jen maskování nedbalého výkonu služby, nebylo ničím prokázáno. Cílem tohoto tvrzení bylo znevěrohodnit svědectví obou policistů. Přitom policisté se v okolí místa přestupku nacházeli, tj. v místě kontroly žalobce a samotného zákazu vjezdu s dodatkovou tabulkou. Naopak žalobce tam neměl co dělat. Žalobce netvrdil a ani nedoložil, že by mu svědčila jakákoliv výjimka z tohoto zákazu vjezdu.

17. Ze správního spisu soud ověřil, že žalobce dne 22. 2. 2016 v době kolem 15:40 hod. ve Skalici nad Svitavou řídil své vozidlo po pozemní komunikaci ve směru od obce Mladkov, přitom na této komunikaci byl upraven silniční provoz dopravní značkou ZÁKAZ VJEZDU B1 s dodatkovou značkou „Mimo bus a vozidla stavby“, která byla umístěna v úrovni budovy společnosti Bambas. V uvedenou dobu na této pozemní komunikaci prováděla policejní hlídka Policie ČR ve složení policistů J. D. a M. S. kontrolu dodržování zákazu vjezdu vzhledem k probíhajícím stavebním pracím ve Skalici nad Svitavou. Policisté spatřili vozidlo žalobce projíždějící právě po pozemní komunikaci ve směru od obce Mladkov, a jelikož na této komunikaci byl vzhledem ke stavbě upraven silniční provoz dopravní značkou ZÁKAZ VJEZDU B1 s dodatkovou značkou, tak vozidlo žalobce zastavili. Důvodem bylo porušení dopravní značky ZÁKAZ VJEZDU. Žalobce byl podle dokladů jednoznačně ztotožněn, za doprovodu policejní hlídky se žalobce následně přemístil k dopravní značce ZÁKAZ VJEZDU s dodatkovou tabulkou „Mimo bus a vozidla stavby“, za účelem vlastního přesvědčení se o existenci této značky a nápisu. Žalobce nesouhlasil s vyřízením přestupku prostřednictvím udělení blokové pokuty a požadoval jeho oznámení na odbor dopravy za účelem projednání ve správním řízení. K přestupku uvedl, že vyjížděl z objektu firmy Bambas a nemíjel uvedenou dopravní značku, která je umístěna ještě 10 m před tímto objektem. Před vjetím na stavbu se ptal pracovníků stavby, zda může projet a ti s tímto souhlasili. Policisté stáli v boční ulici, pročez přestupek nemohli vidět, zákazovou značku žalobce neminul a z objektu firmy Bambas mohl vyjet. Žalobce byl policisty důrazně poučen o zjištěných skutečnostech a též o tom, že brána společnosti Bambas byla po celou dobu trvání policejní hlídky na místě uzavřená. Žalobce byl uvědomen také o tom, že oba členové policejní hlídky byli venku ze služebního vozidla, a to na předmětné komunikaci, z níž byl po celou dobu vidět jeho příjezd po komunikaci. Tvzení žalobce proto označili za smyšlená. Policisté šetřením na místě také zjistili, že provozovna Bambas (z níž žádné vozidlo podle nich v rozhodnou dobu nevyjelo) má provozní dobu do 15:00 hod., přitom kontrola žalobce byla provedena až v 15:40 hod. K uvedenému policisté pořídili fotodokumentaci z místa přestupku, včetně umístění zákazové dopravní značky s dodatkovou tabulkou, dále umístění firmy Bambas, a také tabulky s provozní dobou celého areálu firmy Bambas.
18. Vzhledem k tomu, že žalobce nesouhlasil s vyřízením přestupku na místě uložením blokové pokuty, byla věc oznámena k projednání na Městský úřad Boskovice, odbor dopravy. Tento úřad, vzhledem k podložené skutkové situaci, vydal dne 9. 3. 2016 příkaz o uložení pokuty, jímž byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) ve spojení s § 4 písm. c) zákona o silničním provozu, za což mu byla uložena pokuta ve výši 1 500 Kč. Tento příkaz si žalobce vyzvedl na poště v poslední den úložní lhůty (dne 21. 3. 2016). Proti příkazu žalobce podal včasný odpor (městskému úřadu doručen dne 30. 3. 2016). Podáním včasného odporu byl předchozí příkaz k uložení pokuty zrušen a bylo zahájeno správní řízení o přestupku žalobce. Žalobce byl předvolán k ústnímu jednání, které proběhlo dne 22. 6. 2015. Při tomto jednání bylo provedeno dokazování, a to nejen pomocí listinných důkazů (čtení přestupkového spisu Policie ČR, oznámení přestupku, úřední záznam, fotodokumentace), ale především provedením svědeckých výpovědí zasahujících policistů pana J. D. a M. S. Žalobce se osobně k věci také vyjádřil a po provedení svědeckých výpovědí uvedených policistů mohl svědkům klást

otázky. Městský úřad následně požádal o součinnost společnost Bambas Elektroodpady s.r.o. s odpovědí na dotaz, zda dne 22. 2. 2016 v době kolem 15:40 hod. byl žalobce návštěvníkem areálu jejich společnosti nebo došlo prostřednictvím jeho osoby k zásobování tohoto areálu, popř. zda lze zcela vyloučit návštěvu žalobce této společnosti v uvedeném termínu. Na tuto žádost sdělila společnost Bambas Elektroodpady s.r.o. prostřednictvím svého jednatele Ing. J. B. dne 28. 6. 2016, že žalobce nebyl dne 22. 2. 2016 návštěvníkem jejich společnosti, a to ani jako dopravce. Po shromáždění nezbytných podkladů rozhodnutí bylo ukončeno dokazování a Městský úřad Boskovice vyzval výzvou a usnesením ze dne 11. 7. 2016 žalobce k seznámení se s podklady rozhodnutí a též k vyjádření se k podkladům pro vydání rozhodnutí (dokumenty byly žalobci doručeny dne 28. 7. 2016). Žalobce této možnosti nevyužil a k podkladům pro vydání rozhodnutí se již nevyjádřil. Dne 12. 9. 2016 vydal Městský úřad Boskovice prvostupňové rozhodnutí, jímž byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) ve spojení s § 4 písm. c) zákona o silničním provozu, za což mu byla uložena pokuta ve výši 1 500 Kč podle § 125c odst. 5 písm. g) zákona o silničním provozu ve spojení s § 12 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o přestupcích“), a dále mu byla uložena povinnost nahradit náklady správního řízení ve výši 1 000 Kč. Žalobce se proti prvostupňovému rozhodnutí odvolal s tím, že nebylo ve věci provedeno relevantní dokazování, přičemž výpovědi zasahujících policistů nebylo možné brát v úvahu. Fotodokumentace podle žalobce neprokazovala porušení právních předpisů. Ve věci mohli být vyslechnuti pracovníci stavby (poznámka soudu: bez jejich bližšího upřesnění), což nebylo provedeno. Závěrem žalobce prohlásil, že vyjel z brány společnosti Bambas, která byla pochopitelně po jeho výjezdu uzavřena. To podle žalobce údajně policisté odmítli prověřit. Policisté tak konali špatně svoji práci, byli schovaní jen ve vozidle, a teprve až slyšeli blízko jedoucí vozidlo, vylezli ven. Uvedené odvolání žalobce bylo shledáno nedůvodným, pročež žalovaný napadeným rozhodnutím ze dne 7. 2. 2017 toto odvolání zamítl a potvrdil prvostupňové rozhodnutí Městského úřadu ze dne 12. 9. 2016.

19. Krajský soud má ve shodě s oběma správními orgány za to, že v posuzované věci bylo provedeno řádné dokazování, kterým byly v nezbytném rozsahu zjištěny rozhodné skutečnosti, jenž bez důvodných pochybností prokázaly, že se žalobce dopustil výše uvedeného přestupku. Naplnění posuzované skutkové podstaty přestupku bylo bez důvodných pochybností osvědčeno důkazním řetězcem, kdy jednotlivé důkazy ve vzájemné souvislosti prokázaly protiprávní jednání žalobce. Mezi tyto důkazy patří svědecké výpovědi zasahujících policistů, oznámení přestupku, záznam přestupku, fotodokumentace pořízená z místa spáchání přestupku, a také sdělení společnosti Bambas Elektroodpady s.r.o. Uvedené důkazy pak prvostupňový správní orgán hodnotil v souladu s právními předpisy a zásadou volného hodnocení důkazů. Provedené hodnocení důkazů a použité úvahy správního orgánu nevybočovaly z mezí logiky. Porušení svislé dopravní značky je objektivně vnímatelné lidským zrakem. Proto tvrzení zasahujících policistů, že žalobce vjel do místa, kde byl vjezd osobních motorových vozidel zakázán, může být věrohodným důkazem, aniž by byl předložen další důkaz (např. dokumentace technickými prostředky), neboť k tomu není potřeba odborné znalosti ani zvláštního vybavení. Tvrzení osob – policistů je dostatečně usvědčujícím důkazem.

20. Ke svědeckým výpovědím obou policistů lze v souladu s prvostupňovým správním orgánem uvést, že oba svědci (policisté) žalobce neznali a neměli na věci a jejím výsledku jakýkoliv zájem. Oba shodně a přitom nezávisle popsali průběh zkoumané události, včetně průběhu silniční kontroly. Obě svědecké výpovědi zasahujících policistů lze hodnotit jako věrohodné, v rozhodných a konkrétních věcech byly konzistentní, ve vzájemném souladu a v souladu s oznámením přestupku. Přitom policisté prováděli dohled na bezpečnost a plynulost provozu na pozemních komunikacích, kdy konali jen svou služební povinnost, při níž jsou vázáni přísahou a nemohou zasahovat vůči osobám, které by se nedopustily protiprávního jednání. Ve shodě se správními orgány nemá důvod ani krajský soud jakkoliv pochybovat o pravdivosti a důvěryhodnosti výpovědi zasahujících policistů J. D. a M. S. Žalobce se sice snažil spíše urážlivým způsobem znevěrohodnit svědecké výpovědi zasahujících policistů, avšak nedoložil a ani neuvedl takové okolnosti, kterými by důvěryhodnost policistů a správnost jejich výpovědí vyvrátil. Důvěryhodností svědeckých výpovědí policistů se zabýval ve svých rozsudcích také NSS, např. v rozsudku ze dne 22. 10. 2008, č. j. 1 As 64/2008-42.
21. Z posledně citovaného rozsudku NSS mj. vyplývá: *„K osobě policisty a tím i věrohodnosti jeho výpovědi NSS dodává, že nemá důvodu pochybovat o pravdivosti jeho tvrzení, neboť na rozdíl od stěžovatele neměl policista na věci a jejím výsledku jakýkoliv zájem, vykonával jen svoji služební povinnost, při níž je vázán závazkem, aby případný zásah do práv a svobod osob, jimž by v souvislosti s jeho činností mohla vzniknout újma, nepřekročil míru nezbytnou k dosažení účelu sledovaného služebním zákrokem nebo úkonem; nebyl zjištěn žádný důvod, pro který by policista v této věci uvedené zásady překročil. Nebyla proto shledána důvodnou námitka stěžovatele, že správní orgány i krajský soud vycházeli z dané věci z trojjediného zdroje, jímž bylo oznámení přestupku, úřední záznam a svědecká výpověď téhož policisty. Ostatně s ohledem na povahu věci se jiný v úvahu přicházející důkaz nenabízí“.*
22. V posuzované věci žalobce neoprávněně zpochybňoval práci policistů a účelově vytrhával a vykládal jejich sdělení ve svědeckých výpovědích. Policistu je třeba obecně považovat za nestranného svědka, který při provedení silniční kontroly a v následném řízení vystupuje jako úřední osoba, která nemá zájem na výsledku řízení. To určitě nevylučuje, že mohou nastat případy, kdy jsou policisté na věci osobně či jinak zainteresováni, pročez je důvod pochybovat o jejich nestrannosti. V nyní projednávané věci však žalobce neuvedl žádné důvody, proč by byli zasahující policisté motivováni k tomu, aby vůči žalobci postupovali účelově nebo v rozporu s realitou. Údajné maskování ledabyly prováděné hlídky policisty nebylo prokázáno. U zasahujících policistů nebyl zjištěn jakýkoliv osobní zájem na projednávané věci. Z jejich vyjádření a zjištění, které byly zachyceny v listinných podkladech založených ve správním spise, lze bezpochyby vycházet, co do pravdivosti a správnosti provedených zjištění. Naopak žalobce nenabídl žádné relevantní indicie, které by mohly zpochybnit závěry policistů. Výslech obou policistů byl veden za přítomnosti žalobce, jenž byl po celou dobu výslechu policistů přítomen jednání a současně měl možnost klást svědkům – policistům otázky. Z provedeného dokazování nevystaly jakékoliv pochybnosti o věrohodnosti svědků či objektivnosti jejich výpovědí.
23. Ze správního spisu zcela jasně vyplynulo, že žalobce byl jako řidič předmětného vozidla kontrolován hlídkou Policie ČR, přičemž byl zcela jasně ztotožněn na základě jím

předloženého řidičského a občanského průkazu. Všemi shora uvedenými důkazy lze mít za spolehlivě zjištěné a prokázané, že žalobce byl dne 22. 2. 2016 v době kolem 15:40 hod. v obci Skalice nad Svitavou, okres Blansko (u budovy společnosti Bambas Elektroodpady s.r.o.), řidičem vozidla tovární značky Š. F., RZ: X. (CZ), a byl zde zastaven a kontrolován hlídkou Policie ČR. Porušení zákazové dopravní značky vyplynulo z oznámení přestupku, pořízené fotodokumentace z místa přestupku, sdělení společnosti Bambas Elektroodpady s.r.o., a také svědeckých výpovědí zasahujících policistů. Jednalo se o porušení přenosné dopravní značky B1 „Zákaz vjezdu všech vozidel v obou směrech“ s dodatkovou tabulkou „Mimo vozidla bus a vozidla stavby“. Žalobce nevlastnil a ani nepředložil povolení k vjezdu do působnosti této dopravní značky. Žalobce ani v průběhu správního řízení nenamítal, že by byl držitelem obdobného povolení, které by ho opravňovalo nerespektovat tuto dopravní značku. Také ze sdělení jednatele společnosti Bambas Elektroodpady s.r.o. vyplynulo, že žalobce sídlo či areál této společnosti dne 22. 2. 2016 nenavštívil, a to ani jako dopravce. Společnost a její areál je provozován pouze do 15:00 hod. a poté jsou budova a areál uzamčeny, a to včetně hlavní brány. V uvedený den nepracoval žádný ze zaměstnanců této společnosti přesčas a docházka byla ukončena k 15. hodině. Z uvedeného tedy vyplývá, že žalobce provozovnu Bambas Elektroodpady s.r.o. v den přestupku nenavštívil, a že v době spáchání přestupku z tohoto areálu ani žádné vozidlo nevyjelo. Z pořízené fotodokumentace a dále z místní znalosti správního orgánu je také zřejmé, že se na posuzovanou pozemní komunikaci nedalo nikde připojit za působnosti předmětné zákazové dopravní značky. Nachází sem tam kamenná zídka, přístup k rodinnému domu, vstupní brána do areálu společnosti Bambas Elektroodpady s.r.o., a také koryto řeky. Z pořízené fotodokumentace, a také ze sdělení společnosti Bambas Elektroodpady s.r.o. je zřejmé, že vstupní brána do této společnosti byla uzavřena a průjezd touto bránou byl zcela vyloučen. Přitom policisté měli po celou dobu prováděné silniční kontroly v dohledu tuto bránu, včetně komunikace, na níž se nacházela přenosná zákazová dopravní značka. Policisté zde vykonávali dohled nad dodržováním předmětné zákazové dopravní značky, a jak plyne z výpovědi obou svědků a z pořízené fotodokumentace, měli při této kontrole vizuální kontakt na bránu společnosti i na pozemní komunikaci, na níž se dopravní značka nacházela. Místo silniční kontroly je předem stanoveno nadřízeným, a to tak, aby v plnění služebních povinností policistům nic nebránilo. Místo je vybíráno tak, aby z místa silniční kontroly bylo dostatečně dobře vidět a aby policisté měli přestupkové jednání za spolehlivě zjištěné a mohli včas reagovat na přijíždějící vozidlo a toto bezpečně zastavit. Uvedené skutečnosti jsou zřejmé i z pořízené fotodokumentace v místě silniční kontroly. Na základě místní znalosti správních orgánů, ale také ze svědeckých výpovědí policistů a z pořízené fotodokumentace, je zřejmé, že žalobce se do místa silniční kontroly nemohl dopravit jiným způsobem, než projet kolem zákazové dopravní značky. Jelikož areál společnosti Bambas Elektroodpady s.r.o. byl od 15:00 hod. uzavřen, včetně vstupní brány, nemohl odtud vyjet ani žalobce. Pokud by žalobce touto bránou projížděl, policisté by tuto skutečnost zaznamenali a ve své svědecké výpovědi následně uvedli. Žalobce ničím neprokázal ani to, že by do objektu vezl materiál. Ostatně takové tvrzení lze považovat za nepravdivé na základě písemného vyjádření jednatele společnosti Bambas Elektroodpady s.r.o. Ing. J. B. ze dne 28. 6. 2016, podle kterého v uvedený den žalobce tuto společnost nenavštívil, a to ani jako dopravce.

24. Žalobce v průběhu policejní kontroly a v následném průběhu správního řízení vymýšlel různé teorie o tom, jak se ocitl na předmětné komunikaci. Jedna z nich se týkala údajného povolení vjezdu do působnosti této zákazové dopravní značky ze strany pracovníků stavby. Městský úřad označil tuto námitku za lichou a ničím neprokázanou. Navíc předmětná dopravní značka se netýkala zákazu vjezdu vozidel stavby a autobusů, přitom však žalobce do působnosti této dopravní značky vjel osobním vozidlem (viz fotodokumentace). Nešlo tedy o vozidlo stavby, ani o autobus. Ze strany společnosti, která zde stavbu prováděla, byla vydávána písemná povolení k vjezdu, avšak žalobce při ústním jednání potvrdil, že takovým povolením nedisponuje. To odpovídalo také svědeckým výpovědím policistů a oznámení přestupku. Ostatně případný souhlas pracovníků stavby nebylo možné považovat za důvod k nerespektování zákazové dopravní značky.
25. Z výpovědi policistů vyplynulo, že po celou dobu policejní hlídka stála ve směru komunikace k obci Mladkov a viděla veškerá přijíždějící vozidla tak, jak je to zobrazeno ve fotodokumentaci. Žalobce ničím neprokázal, že policisté stáli někde za rohem na polní cestě, z níž není vidět na pozemní komunikaci. Situační nákres žalobce o postavení policistů v době přestupku označili správní orgány za neodpovídající realitě, když dle fotodokumentace a místní znalosti správního orgánu je zřejmé, že mezi komunikací, kde bylo odstaveno vozidlo policie ČR, a kde proběhla silniční kontrola, a komunikací, kde byla umístěna přenosná dopravní značka, se nakreslený roh, jenž by bránil výhledu policistů na vozovku, nenachází. To je ostatně patrné i z pořízené fotodokumentace samotné. Také je obecně známou skutečností, že policisté při konání silničních kontrol stojí na komunikaci mimo služební vozidlo. Pokud by mělo být tvrzení žalobce o tom, že policisté v okamžiku míjení se vozidel seděli ve svém vozidle, pravdivé, tak by bylo zcela technicky nemožné, aby stihli v okamžiku míjení služebního vozidla vozidlem žalobce vystoupit, dojít k pozemní komunikaci, po které vozidlo žalobce projelo a ještě toto vozidlo zastavit. Naopak svědeckými výpověďmi policistů bylo potvrzeno, že policisté při výkonu dohledu nad dodržováním zákazové dopravní značky se nacházeli mimo služební vozidlo, a tedy na pozemní komunikaci, po které přijíždělo vozidlo žalobce. I z tohoto důvodu by byla případná další fotodokumentace zachycující postavení služebního vozidla zcela nadbytečná, protože by nezachycovala průběh zkoumaného přestupku a ani pozici policistů, odkud případný průjezd vozidla žalobce sledovali. Je obecně známou skutečností, že služební vozidlo se vždy nachází poblíž policejní hlídky, která v případě nutnosti použije nezbytné přístroje za tím účelem uložené ve vozidle. Fotodokumentace byla pořízena v den silniční kontroly, přičemž žalobci byla ve správním řízení dána možnost se se všemi podklady rozhodnutí seznámit, a také ve stanovené lhůtě se k nim vyjádřit (včetně fotodokumentace).
26. Žalobce rozporoval, že by projel zákazovou dopravní značkou a nesouhlasil s tvrzením policistů v rámci jejich svědeckých výpovědí. V této souvislosti je třeba připomenout, že situace, kdy existují o určité skutečnosti rozporná tvrzení a správní orgány stojí před otázkou, ke kterému z nich se přiklonit, nejsou v přestupkovém řízení ničím výjimečným. To platí též o situaci, kdy jsou tvrzení policisty konfrontovány s rozporným tvrzením obviněného z přestupku. Podle názoru krajského soudu se v nyní posuzované věci přiklonily správní orgány zcela po právu k verzi, kterou vypověděli zasahující policisté, tedy že žalobce porušil povinnost mu uloženou svislou dopravní značkou a dopustil se

svým jednáním předmětného přestupku. Výpovědi policistů k okolnostem spáchaného přestupku se v zásadních věcech nerozházely a v rozhodných okolnostech spolu korespondovaly. Zasahující policisté podali výpověď jako osoby úřední, se všemi právy a povinnostmi úřední osoby, bez jakéhokoliv vztahu k žalobci. Také ze zjištěného průběhu dopravní kontroly nelze dovodit, že by šlo o průběh nestandardní, jdoucí nad rámec okolností, za nichž byl žalobce zastaven, a jenž by mohl ukazovat na zaujatost policistů vůči žalobci. Na druhou stranu je s odstupem času po spáchání přestupku běžné, že svědci si již nepamatují přesné detaily spáchaného přestupku (stírání paměťových stop). K tomu se již vyjádřil NSS v rozsudku pod č. j. 8 As 13/2011-54 tak, že *„Pokud si jeden z policistů při výsledku konaném téměř po 2 měsících od zjištění přestupku nebyl schopen vybavit přesnou polohu policejního vozidla a nepamatoval si veškeré okolnosti předcházející zjištění přestupku, není to důvodem, pro který by nebylo možné učinit závěr o spáchání daného přestupku. Tyto skutečnosti nepůsobily nevěrohodnost či rozporuplnost výpovědí policistů“*.

27. Krajský soud ve shodě s oběma správními orgány považuje na základě provedených důkazů (svědecké výpovědi policistů, fotodokumentace, oznámení přestupku, úředního záznamu, sdělení jednatele společnosti Bambas Elektroodpady s.r.o.) spáchání přestupku žalobcem za spolehlivě zjištěné a prokázané. Žalobce nerespektoval dopravní značku B1 „Zákaz vjezdu všech vozidel v obou směrech“ s dodatkovou tabulkou „Mimo vozidla bus a vozidla stavby“, a to tím, že vjel neoprávněně do působnosti této zákazové dopravní značky, porušil povinnost mu uloženou v § 4 písm. c) zákona o silničním provozu, a naplnil tak znaky skutkové podstaty přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu. K okolnostem skutku, které uváděl žalobce, lze poukázat na to, že tyto okolnosti stojí přímo v opozici proti zjištěnému skutkovému stavu. Skutkový stav byl zjištěn bez důvodných pochybností na základě podkladů obsažených ve správním spise, přitom námitky žalobce byly vyvráceny jednak sdělením společnosti Bambas Elektroodpady s.r.o. ze dne 28. 6. 2016, dále fotodokumentací, včetně fotografie cedulky s provozní dobou umístěné na provozovně společnosti Bambas Elektroodpady s.r.o., a dále také svědeckými výpověďmi zasahujících policistů. Ze sdělení společnosti Bambas Elektroodpady s.r.o. mj. vyplynulo, že žalobce v den, kdy došlo ke spáchání přestupku, nenavštívil uvedenou společnost, a to ani jako dopravce. Jelikož správní orgány nevycházely jen ze svědeckých výpovědí policistů, nýbrž hodnotili i zbylé podklady založené ve správním spise (listinné podklady), byl získán řetězec důkazů, jenž ve vzájemné souvislosti osvědčil bez důvodných pochybností naplnění předmětné skutkové podstaty přestupku žalobcem. Další dokazování krajský soud považoval za nadbytečné, ostatně žalobce ani nenavrhoval k provedení žádné další důkazy. Správní orgány se také řádně vypořádaly s několika verzemi obhajoby žalobce a vyvrátily jejich správnost. Ve věci bylo prokázáno také nezbytné zavinění žalobce a za spáchaný přestupek mu byla uložena pokuta na samé dolní hranici zákonné sazby ve výši 1 500 Kč (za uvedené jednání mu hrozila pokuta v rozmezí od 1 500 do 2 500 Kč). Ve prospěch žalobce bylo hodnoceno to, že jeho jednání nemělo žádný škodlivý následek, a také to, že za poslední 3 roky nebyl řešen pro přestupek v dopravě (ke starším evidovaným přestupkům dle karty řidiče nebylo přihlíženo). Jelikož žalobní námitky nesměřovaly proti závěrům správních orgánů o zavinění přestupku a o uložené sankci, krajský soud se jimi nemusel v rámci soudního přezkumu detailněji zabývat.

VI. Závěr a náklady řízení

28. Soud tedy shledal námitky žalobce neopodstatněnými. Jelikož v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž musí soud přihlížet z úřední povinnosti, zamítl žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“).
29. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce ve věci úspěch neměl (žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta), a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 25. září 2020

JUDr. Kateřina Mrázová, Ph.D., v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
B. Z.